

“Не знаю, що сталося зо мною...”

Не знаю, що сталося зо мною,
Сумус серце мос;
Їй казка стара ні спокою,
Ні сну мені не дає.

Повітря свіже й прозоре,
І Рейну повільний плин;
В вечірньому сьайві гори
Звели гряду верховин.

Красуня на верховині
Одна сидить в самоті,
Вона в золотім одінні,
Розчісує коси злоті.

Із золота гребінь у неї,
І пісню співає вона,
І силою вабить своєю
Пісня її чарівна.

Плавця у човні малому
Проймає до серця біль,
Він дивиться вгору – й тому
Не бачить каміння між хвиль.

Зникають в потоці бурхливім
І човен, і хлопець з очей;
І все це своїм співом
Зробила Лорелей.

Переклад Леоніда Первотайського
Генріх Гейне “Книга пісень”

“Не знаю, що сталося зо мною...”

1. Літературний рід: _____
2. Жанр: _____
3. Вид лірики: _____
4. Тема: _____
5. Настрій поезії: _____
6. Образи: _____
7. Проблематика: _____
8. Епітети: _____
9. Метафори: _____
10. Риси
романтизму: _____
11. Висновок: _____

“На півночі кедр одинокий...”

На півночі кедр одинокий
В холодній стоїть вишині,
І, сніжною млою повитий,
Дрімає і мріє вві сні.

Він мріє про пальму чудову,
Що десь у східній землі
Самотньо і мовчки сумує
На спаленій сонцем скалі.

*Переклад Максима Рильського
Генріх Гейне “Книга пісень”*

“На півночі кедр одинокий...”

1. Літературний рід: _____
2. Жанр: _____
3. Вид лірики: _____
4. Тема: _____

5. Настрій поезії: _____
6. Образи: _____

7. Проблематика: _____

8. Епітети: _____

9. Метафори: _____

10. Риси
романтизму: _____

11. Висновок: _____

“Вечірні промені ясні”

Вечірні промені ясні
По хвилях миготіли,
Біля хатини самотні,
Мовчазні ми сиділи.

Все море вкрили тумани,
Вгорі чайки кружляли;
А сльози милої дрібні
З очей на руки впали,

І я навколішки упав,
На сльози ті дивився,
Ті білі руки цілував,
І гірких сліз напився.

Мені жуть-туга навісна
Так палить душу й тіло,
Та безталанниця сумна
Мене слізьми струїла.

Генріх Гейне “Книга пісень”

“Вечірні промені ясні”

1. Літературний рід: _____
2. Жанр: _____
3. Вид лірики: _____
4. Тема: _____
5. Настрій поезії: _____
6. Образи: _____
7. Проблематика: _____
8. Епітети: _____
9. Метафори: _____
10. Риси романтизму: _____
11. Висновок: _____

“Коли розлучаються двоє...”

Коли розлучаються двоє,
За руки беруться вони,
І плачуть, і тяжко зітхають,
Без ліку зітхають, смутні.

З тобою ми вдвох не зітхали.
Ніколи не плакали ми;
Той сум, оті тяжкі зітхання
Прийшли до нас згодом самі.

(Переклад Максима Стависького)
Генріх Гейне “Книга пісень”

“Коли розлучаються двоє...”

1. Літературний рід: _____
2. Жанр: _____
3. Вид лірики: _____
4. Тема: _____
5. Настрій поезії: _____
6. Образи: _____
7. Проблематика: _____
8. Епітети: _____
9. Метафори: _____
10. Риси
романтизму: _____
11. Висновок: _____